

EN EL PUNT DE MIRA pàg 3
El retorn dels creuers
torna a revifar el debat
sobre la seva limitació

CANDIDATURA 2023 pàg 16
Ballarín aposta per fer
de Barcelona la capital
europea del comerç local

línia ^{13 anys} Ciutat Vella

Número 127 · Maig 2022 · liniaciutatvella.cat

Nova mobilització veïnal per denunciar el soroll nocturn

Diferents entitats dels barris s'afegeixen a una protesta que es farà el 16 de juny per reivindicar el dret al descans pàg 10

Foto: Twitter (@jrabassa)

20 anys d'espera

Colau compra un bloc referent de la lluita per l'habitatge pàg 10

LA MILLOR CUINA pàg 16
Arriba una nova edició
de la cita gastronòmica
Tast a la Rambla

OBRES ESPERADES pàg 10
La reforma de la Rambla,
en marxa després de l'estiu

NETEJA pàg 10
El problema de la brutícia
als carrers del Raval segueix

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**
dinsteu

Els vaixells de la discòrdia

» La proposta de Colau de limitar els creuers que arriben a la ciutat ha generat diferents reaccions
 » La contaminació i la massificació de l'espai són algunes de les conseqüències que desperten rebuig

Alba Losada
 CIUTAT VELLA

La vida en un gran creuer és equivalent a un parc d'atraccions on es vol que els passatgers només tinguin una preocupació: divertir-se. I això és fàcil d'aconseguir a partir dels tobogans d'aigua, pistes de minigolf, piscines, espectacles, rocòdroms, discoteques, variades ofertes de menjar d'arreu del món, tirolines, boleres i jacuzzis, entre altres, que s'ofereixen en els creuers més grans del món. Sobren les raons per dir que a bord es viu en un món de fantasia sense gaires problemes, però en terra ferma, la cosa és diferent. El seu impacte en els pobles o ciutats on atraquen fa que se'ls qüestionin des de fa temps.

La darrera persona en fer-ho ha estat l'alcaldeessa Ada Colau, qui fa uns dies va proposar limitar el nombre de vaixells d'aquest tipus que arriben a Barcelona, posant d'exemple les illes Balears, on s'ha decidit que el port de Palma només rebrà tres creuers al dia i una mitjana màxima de 8.000 creueristes. Per part seva, la patronal Foment del Treball va respondre a Colau qualificant la seva proposta "d'ocurrència". A més, va defensar que el Port de Barcelona està treballant per reduir la contaminació i, en uns anys, abastir-se de combustibles nets i bateries elèctriques.

És important destacar que aquest intercanvi d'opinions es va produir pocs dies després que es conegués una notícia que, sens dubte, marcarà la temporada turística d'enguany: el creuer més gran del món, Wonder of the Seas, amb 362 metres d'eslora, passarà per la ciutat durant 25 dies de la temporada. Una clara evidència que s'estan recu-

Un estudi d'abans de la pandèmia assenyala que el 2019 Barcelona era la ciutat europea més contaminada pels creuers. Foto: Lluís Sibils/ACN

perant els nivells de turisme d'abans de la pandèmia i, en conseqüència, s'està empenyent la ciutadania a un passat pròxim on parlar de turisme i creuers torna a despertar fortes emocions.

REACCIONS

Una d'elles és la d'un membre de l'Assemblea de Barris pel Decreixement Turístic (ABDT), Daniel Pardo, qui creu que no hi ha límit suficient per als creuers, sinó que directament se'ls hi hauria de prohibir l'entrada a la ciutat. Tal com recalca, la seva capacitat de devastació és massa grossa: "És una modalitat de vacances perjudicial per al medi ambient i les ciutats i espais naturals on s'aturen els vaixells".

Als antípodes d'aquesta argumentació hi ha el president del Port de Barcelona, Damià Calvet, que va reaccionar a les paraules

de Colau assenyalant que els creuers són un "benefici indiscutible" per a Barcelona i destacant que suposen una facturació anual de 1.000 milions d'euros i una ocupació directa de 9.000 persones. Però, una cosa són les xifres oficials i una altra el que es veu a peu de carrer.

Així ho evidencia l'experiència del president d'Amics de la Rambla, Fermín Villar. Tot i que desconeix quina és la despesa mitjana dels creueristes a la Rambla, assegura que en els darrers anys ha disminuït perquè aquest tipus de viatges són ara més accessibles. Tal com afirma, "no és el turisme que més gasta i, sovint, comporta més desgast que inversió per a la ciutat". Aquest fet, juntament amb la gran riuada de persones que passen per la Rambla en temps normals, fan reconèixer a Villar que a aquests turistes no

se'ls trobaria a faltar si en un hipotètic futur deixen de venir. "La majoria de visitants ve de plaça Catalunya, no del mar", sentència.

PERJUDICIS

Més enllà de si la indústria dels creuers aporta més o menys beneficis econòmics a Barcelona, suposa certs perjudicis que es veuen fàcilment en passejar un dia d'estiu per Ciutat Vella. Pardo ho explica amb molta claredat: "Parlem de massificació total de l'espai urbà, pèrdua del comerç de proximitat, creixement dels serveis enfocats als turistes i, claríssimament, contaminació".

Tant de bo aquestes paraules no fossin veritat. Voldria dir que el planeta s'està consumint menys de pressa de com ho està fent realment, però hi ha diversos estudis que les avalen. Un exemple publicat abans de la pandèmia és el

de l'ONG Transport and Environment (T&E), que va arribar a la conclusió que el 2019 Barcelona era la ciutat europea més castigada per la contaminació dels creuers. És per dades com aquestes que l'investigador del CSIC Xavier Querol va dir fa uns dies a *beteve* que una solució a aquesta situació seria prohibir-los l'entrada a zones del Mediterrani. Una mesura similar, va afegir, s'ha pres al mar del Nord per apartar la contaminació de les costes.

En el cas de Barcelona, és difícil saber si en un futur pròxim es lamentarà un desastre ambiental. El que sí que se sap, segons diu Pardo, és que la pandèmia no ha fet aprendre el que en teoria s'hauria d'haver après. "Ens estem apropant a la realitat del passat, probablement els problemes del turisme tornin a les primeres pàgines dels diaris", avisa.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Llibreries que són palaus

per Oriol Lladó

Foto: Maria Asmarat/ACN

Deu dels dotze barris amb una renda més baixa de Barcelona no tenen cap llibreria. Són dades elaborades a partir del directori de llibreries de l'Ajuntament de Barcelona i que ha treballat l'Agència Catalana de Notícies en una informació d'alt valor, de la qual se n'ha fet ressò també el *Línia*. Les zones més riques de la capital del país concentren el 61% d'aquests establiments, tot i que només hi viu el 33% de la població de la ciutat.

Les dades fan referència a Barcelona i en si mateixes ja són prou preocupants, però amb tota probabilitat encara ho serien més si les plantegéssim a nivell metropolità, en què el 'factor perifèria' s'agreuja amb desigualtats amplificades. A la falta de llibreries a bona part dels barris metropolitans s'hi suma un mapa encara incomplet en el desplegament de biblioteques (el cas de Badalona és flagrant) i de progressiva precarització dels equipaments veïnals i cívics que van construir-se els primers anys de la democràcia recuperada als municipis, i que avui han anat envellint sense un manteniment adequat ni un projecte de dinamització prou actualitzat.

¿On és avui aquella gran inversió cívica (i econòmica!) de finals dels vuitanta i principis dels 90 mitjançant la qual els ajuntaments van reinventar les ciutats sorgides del franquisme amb la posada en marxa d'equipaments culturals, també en clau de barri? Moltes ciutats metropolitanes viuen encara d'aquell impuls. Aquell esforç d'establir nodes de cultura inclusiva ha anat perdent força i eficàcia amb el temps,

i ho ha fet a mesura que els indicadors de desigualtat s'anaven cronificant i augmentava la complexitat.

Aquests nodes de cultura –llibreries, sí, però també biblioteques, escoles, equipaments...– són el que el sociòleg Eric Klinenberg en diu els "palaus del poble". Infraestructures que cal protegir, perquè una ciutat o un poble no s'explica només pels indicadors habituals de renda o salut, sinó també a partir de la proximitat a aquests espais de relació i cultura. Palaus que cal reivindicar com el que són: elements centrals de la república que volem i necessitem. Per cert, molt interessant aquest mapa de l'IERMB!

Són garantia de futur, font d'oportunitats i vacuna contra la indiferència i la intolerància

Allò que fa la ciutat no són els carrers i els edificis en si mateixos, sinó l'acumulació de relacions i complexitats entre els veïns i veïnes, la solidaritat i el sentit de comunitat que pot anar-hi arrelant.

Per tant, parlem d'espais físics, però no només. Llibreries, sí, però amb presentacions i grups de lectura; biblioteques, és clar, amb tallers i activitats; escoles, naturalment, amb una bona xarxa de camins escolars i associacions de pares i mares ben connectades amb el barri i la seva realitat; i museus, per descomptat, però amb portes obertes i projectes que interpel·lin.

Aquest article començava parlant de llibreries, però la cosa no va només d'això, ja ho veieu, sinó de valoritzar la infraestructura cultural. D'entendre que és aquí, en fer espessa i resistent aquesta malla cívica, on ens juguem el futur! I que són molts els fronts on cal defensar la ciutat com a projecte col·lectiu!

Com quan a Badalona es van tornar a projectar places amb fonts i bancs (que havia anat suprimint el PP mentre va governar) o com quan un col·lectiu s'organitza per defensar la reobertura d'una biblioteca (i es troba amb un bon esforç de transparència per part de la regidoria responsable). O quan es fa un bicibús per arribar al *cole*, quan el museu de la teva ciutat decideix treballar amb arxius veïnals i recuperar la història oral del municipi o quan un llibreter perd part dels llibres a la venda per un xàfec un dia de Sant Jordi i els lectors s'autoorganitzen per ajudar-lo a superar la mullena.

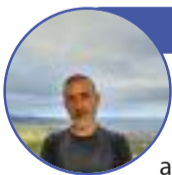
Els palaus del poble no els podem donar per descomptats. Van costar molt de lluitar i són moltes les persones que diàriament els defensen com el que són: garantia de futur, font d'oportunitats, vacuna contra la indiferència i l'individualisme i instrument contra la intolerància.

Repensar les ciutats també des d'aquesta perspectiva és imperatiu i urgent, i del tot necessari. Com ho és que aquest replantejament vingui acompanyat de bons projectes connectats amb la ciutadania i d'una inversió suficient! Estaria bé que aquest fos també un tema de gruix en el debat de les municipals que s'apropen.

Aquí es
piula

El Twitter en paper

@XavierGodas

Sobre el català, als meus fills adolescents: a mi no em val que us l'estimeu perquè us l'hem donat, jo vull que el parleu amb naturalitat i que us interesseu per cadascuna de les seves paraules per fer-les perviure. Aquesta és la batalla, i és quotidiana, no legislativa.

@Mil__Ena

L'altre dia encara em van dir la mítica de "jo tinc un cosí que és gai", que en idioma heterosexual d'intel·ligència emocional limitada em sembla que vol dir alguna cosa així com "et respecto col·lega *jaja*". 2022. Crec que hauríem de cobrar pel que arribem a aguantar i a callar.

@patriciaplaja

Gràcia. Mentre espero algú, a la taula del costat, noi i noia de 25 anys aproximadament dinen plegats. Primera cita. Del noi ja sé el cicle de son, els darrers 4 viatges que ha fet, què col·lecciona, els 3 pròxims concerts, que li agrada el picant i els defectes de la seva ex. Marxa, bonica.

@CharliiePee

Algú fa uns dies va intentar fer servir la meva targeta compulsivament i l'endemà el banc em va bloquejar la targeta per seguretat. Després d'uns dies sense targeta, acabo de saber que aquest algú que va intentar fer servir la meva targeta vaig ser jo mateixa borratxa.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 43220-2010

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

La Comissió de Govern de l'Ajuntament va aprovar fa poques setmanes comprar la finca del número 3 del carrer de n'Arai, a la plaça George Orwell. Feia anys que els seus inquilins es preguntaven si perdrien les seves cases.

pàgina 10

Ajuntament

La mostra de gastronomia Tast a la Rambla, organitzada per Amics de la Rambla, començarà el 2 de juny a la part de baix de l'avinguda per oferir, fins al dia 6, els millors plats de 35 restaurants de la ciutat, dels quals 14 són de Ciutat Vella.

pàgina 16

Amics de la Rambla

Barcelona Comerç, juntament amb representants de Barcelona Oberta, el Govern i l'Ajuntament, va presentar fa pocs dies la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat i va proposar que Barcelona sigui la primera ciutat que l'aculli.

pàgina 16

Barcelona Comerç

El + llegalit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 ERC acusa el govern municipal de "perdre el control" de la Barceloneta
- 2 El Moll de la Fusta també gaudirà de la Formula 1
- 3 La restauració es queda sense l'ampliació dels horaris de les terrasses a l'estiu
- 4 L'Ajuntament farà una campanya intensiva contra l'incivisme a proposta d'ERC
- 5 L'Ajuntament commemora el Dia del Treball i reivindica l'ocupació de qualitat

L'ocupació il·legal i conflictiva

per Manuel Reyes (PP Barcelona)

Foto: Gemma Tubert/ACN

Darrerament hem pogut revisar les dades de les ocupacions il·legals a tota Espanya i, sorprenentment, pràcticament la meitat tenen lloc a la nostra comunitat autònoma, i més concretament a Barcelona i l'àrea metropolitana.

I és que, per un costat, la legislació del Parlament de Catalunya sembla donar preferència a qui ocupa il·legalment un habitatge respecte de les persones que estan a la llista d'espera. Un fet que evidentment no afavoreix ni dona estabilitat al mercat de lloguer, que cada vegada es redueix més per la por que tenen els petits propietaris.

Per altra banda, Ada Colau ha provocat, en aquests darrers anys, un efecte crida: a Barcelona tot s'hi val. Hem de recordar la imputació de l'alcalde, malgrat que mediàticament sembla que la notícia no és de l'interès dels telediari (proba-

blement si fos d'un altre partit, el tracte no seria el mateix).

Així que ens trobem en una situació prou delicada. D'una banda, qui vol accedir a un lloguer assequible ho té molt difícil per aconseguir-ho, perquè les administracions no han fet els deures i no estan promovent directament la construcció de noves promocions. I de l'altra, les màfies organitzades que ocupen qualsevol habitatge i en venen la clau actuen amb total impunitat.

Alguns estem convençuts que es pot fer molt més al respecte. En primer lloc, permetre que el propietari recuperi l'habitatge ocupat en me-

nys de 24 hores. Cal, també, una reforma del codi penal i canviar les condicions a l'hora d'empadronar qui accedeix a l'habitatge per la via il·legal i conflictiva. En l'àmbit municipal, també cal posar-hi més mitjans i crear oficines antiocupació que permetin ajudar els propietaris i les comunitats de veïns que pateixen els que, a més d'ocupar, trenquen la convivència molestament el veïnat.

Però per això fan falta governs seriosos que treballin per solucionar els problemes reals. Tot el contrari que fa Colau amb els seus socis del PSC a l'entorn metropolità i ERC i Junts al Parlament.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ElsIndultsARevisió

#RecuperarLaImmunitat

#HiTornaran

@jordisalvia: La revisió dels indults és pur xantatge polític, un "porteu-vos bé o...". Que l'Estat actua així és sabut per tothom. La qüestió és que pensem fer nosaltres.

@martarovira: La decisió del TJUE arriba tard, però és justa i coherent. La repressió política no s'ha acabat, per això no pot afectar la immunitat guanyada a les urnes.

@FCBfemeni: El nostre esforç ens tornarà a portar aquí, el vostre suport ens tornarà a fer campiones. Per vosaltres, per nosaltres i pel futbol femení, tornarem a lluitar-ho.

Com el cul

per Víctor Porres

Mai plou a gust de tothom. Mentre els comerciants xinesos, somrients, s'afanyen a col·locar els paraigües de manera ostentosa a l'entrada de la botiga, els llibreters plorejaven per la desfeta de Sant Jordi a Barcelona i preguen que les promeses de compensació als damnificats per part de les administracions no acabin també en paper mullat.

Amb la il·lusió que tenia tothom amb aquest Sant Jordi *reloaded* –els amants dels llibres, els amants de les roses, els amants dels amants...–, va i es posa a ploure com si estiguéssim al mes d'abril. Molts dels que se'n fotien dels disgustos a llàgrima viva dels confreres sevillans quan el *Jesús Desposado* no podia sortir per Setmana Santa ara han tastat la mateixa medicina. Potser Déu s'ha tornat vegà i ens ha castigat per venerar un sant *draguicida*. O potser és una venjança de Sant Valentí, que a Catalunya se sent marginat perquè no és el referent dels enamorats.

Del desastre de la Diada caldria diferenciar dos aspectes. Un és la falta de previsió a l'hora de preparar les paradetes davant el que al Telenotícies del dia abans vaticinaven com una "simfonia del temps", amb sol, pluges, tempesta i pedregades. "Les 4 estacions", ho va anomenar el trempat del Dani Ramírez, que no parava d'advertir que no seria una llevantada, però que hi hauria "de tot". De fet, el meteoròleg fins i tot va aconsellar que calia faltar bé les paradetes amb pedres o barres de ferro. Per tant, la catàstrofe de les paradetes volant i els llibres xops estava cantada, i aquí van fallar tant els responsables de la logística com els que se'n van refiar, possiblement víctimes d'un excés de confiança amb tant superlatiu municipal anunciant la gran Diada i la superilla rècord amb tonada de "*Barcelona es poderosa, Barcelona tiene poder*". Molt poder i poques brides, potser.

L'altra lectura, al marge dels desperfectes, que, per sort, no van causar ferits de consideració, és el fet que un mal dia de Sant Jordi pot enfonsar en la misèria una bona part del gremi de llibreters, perquè depenen del negoci de la Diada per agafar aire fins a la temporada de Nadal. Pel que expliquen els afectats, les llibreries

i editorials independents es juguen un terç de la facturació anual en un sol dia. Posar tots els ous –o una gran part– al mateix cistell és un model empresarial força arriscat, a no ser que siguis el familiar comissionista d'un polític i et dediquis exclusivament a la importació de mascaretes en temps de crisi sanitària.

L'excés temporalitat de les vendes de determinats productes, amb campanyes molt intenses en dies molt concrets com l'època de Nadal, el *Black Friday* o el Dia de la Mare, fa que la resta de l'any es desajusti i acabi semblant un desert comercial. Això és greu per a l'economia, però també per a la cultura, en el cas del sector editorial. No podem pretendre que els potencials lectors o els seus promotors només s'activin quan han de regalar un llibre condicionats per la publicitat invasiva i pel convenciment que toca fer-ho. Hauríem de

fins i tot, et facilita el retorn de diners en la declaració de la renda.

Aquests dies estan passant coses molt estranyes: el rei ens confessa el seu patrimoni personal, Netflix se'n va en orris, Elon Musk compra Twitter per 44.000 milions de dòlars, entrar a Barcelona costa el doble de temps des que es va posar en marxa el túnel de Glòries... I després hi ha el *Catalangate*, un cas com un cabàs que, per la seva evocació a pel·lícula d'espies, ha acabat amb la producció de pipes de tota Alzira. En aquest film, el PSOE és com el fatxenda del pati del col·legi que, segons el dia, passa de tu o abusa de tu, fins que necessita que algú faci de porter i llavors tot són elogis perquè juguis. I ERC és el nen solitari al qui no li fan cas, però, com que és l'amo de la pilota, es debat entre boicotejar el joc i quedar-se amb les ganes de jugar o bé prestar la pilota a canvi de titularitat.

Com que el cas es va destapar al *The New Yorker*, un s'imagina una trama digna de les sagues de *Missió Impossible* o James Bond, però veient com està reaccionant el govern espanyol, el tema apunta més a un cúmul de despropòsits tipus *Kingsman* o una xarlotada en la línia de Superagent 86 i Mortadel·lo. El moviment independentista està ofès –i amb raó– per la vulneració de drets fonamentals que implica l'espionatge polític de l'Estat espanyol, però si aquest tema s'ha convertit

en un debat públic no és pel fet en si d'espionar il·legalment, que això sempre ho han fet i ho faran els governs, sinó perquè els han enxampat fent-ho.

Els serveis d'espionatge no obtindrien bons resultats si no vigilessin d'amagatots i, sovint, al marge de la llei. La revelació del *Catalangate* no sabem si es deu a un excés de confiança dels serveis d'intel·ligència espanyols o al fet que algú va posar a l'ordinador el disquet de Pegasus pensant-se que escoltaria el grup del Max Sunyer i se li'n va anar de les mans. Ja ho deia Groucho Marx: "Intel·ligència militar són dos termes contradictoris".

Després de la covid havíem de ser millors persones, però quan, per fi, ens hem tret la mascareta, el que ens queda és la mateixa cara de sempre, però menys morena que el cul.

Foto: Albert Cadanel/ACN

seguir llegint tot l'any, i no em refereixo als missatges de WhatsApp ni als *tips* dels *instagramers*.

Parlant d'*influencers*, l'última tendència entre els famosos es veu que és el *#buttholesunning*, és a dir, literalment, prendre el sol a través de l'anus. Sembla una notícia *fake* d'*El Mundo Today* o una tradició importada per l'excèntric Borat, però realment és el que estan promovent algunes celebritats guiades per un místic *instagramer* anomenat Ra of Earth, que ha estat el pioner en aquesta nova moda de prendre el sol amb el cul apuntant a l'astre per bronzejar específicament la zona perianal. L'objectiu? Carregar-se d'energia gràcies a la vitamina D del sol que, segons asseguren, s'absorbeix més ràpidament pel ses i t'ajuda a dormir millor, a estar més connectat amb la teva part sexual, a regular les hormones i no sé si,

Les millors perles

L'autora del llibre *Com assassinar el teu marit* ha hagut d'anar a judici per assassinar el seu marit (presumptament). Els fiscals creuen que el va matar per cobrar diverses pòlisses d'assegurança de vida. Qui ho havia de dir...

Que algú condueixi a 189 km/h en una via on la velocitat màxima és de 80 km/h és molt greu. Que ho faci un menor d'edat amb el cotxe d'un familiar és... un escàndol. És el que ha fet un noi de 17 anys a Mallorca.

El pilot de Fórmula 1 Sebastian Vettel va haver de perseguir uns lladres en patinet per Barcelona fa uns dies, després que li robessin la motxilla en ple passeig de Gràcia. No els va atrapar. Sembla que fora dels circuits no és tan ràpid...

Auna certa edat, els pares poden ser molt pesats demanant als seus fills que els "donin un net", però un matrimoni de l'Índia ha anat massa lluny: ha denunciat el seu fill per no voler ser pare i li demanen 650.000 dòlars.

TV3

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Cloure els ulls i soterrar els cotxes

per Marc Cerdà

Foto: Ethan López/ACN

No sabem què opinaria Ildefons Cerdà de l'actual plaça de les Glòries. De fet, potser és una mesquinesa intentar-s'ho imaginar. No obstant això, m'aventuro a pensar que, des de la seva visió higienista, quedaria força astorat si veiés la deteriorada qualitat de l'aire de Barcelona. I, sens dubte, no entendria per què encara no hem resolt un problema que deixa milers de morts prematures cada any.

Si quelcom ha canviat en la mobilitat d'ençà de l'època que va viure Cerdà és que avui hem de fer molts més quilòmetres per satisfer necessitats bàsiques. Vivim lluny o molt lluny d'on fem la nostra vida quotidiana. Moltes persones entren cada dia a Barcelona per treballar o estudiar i moltes més en surten per fer el mateix. I tot i que l'ús del transport públic és predominant, no hi ha cap dubte que molta gent també fa servir el vehicle privat diàriament. Però quin motiu hi ha per preferir agafar el cotxe i no, per exemple, el tren?

La resposta té molts matisos, però simplificant podríem respondre: perquè ho podem fer. Actualment, disposem d'una gran oferta en carreteres, autopistes, aparcaments, vehicles i, fins i tot, subvencions per decidir-se per aquest mitjà de transport privat. En canvi, a l'altre costat, l'oferta en transport públic és en molts casos deficient i costosa en temps i diners, especialment per entrar o sortir de Barcelona. I si no, pregunteu-ho a les usuàries de Rodalies del Maresme.

Tot això ens ha generat un problema. Un de gros. S'ha incentivat tant l'ús del vehicle privat que l'actual i molt ampliada infraestructura viària no dona per a més. Les principals vies d'entrada i sortida a Barcelona se saturen en hora punta. La ciutat té la densitat més alta de cotxes d'Europa, i la qualitat de l'aire i, malauradament, la nostra salut en reben les conseqüències.

Aquests dies no falta qui continua proposant ampliar infraestructures: més carrils, més autopistes, més túnels i més de tot per reduir la congestió viària. Tan-

mateix, són propostes estèrils. Té sentit solucionar el problema d'excés de cotxes promovent més l'ús del cotxe? Com les expertes en mobilitat adverteixen, l'ampliació de carrils, l'eliminació dels peatges o el soterrament de la circulació, que permeten augmentar la capacitat de la xarxa viària, no redueixen la congestió. En tot cas l'esperonen.

Així doncs, que les rondes de Barcelona, la plaça de les Glòries o l'AP-7 es col·lapsin cada matí i vespre no és una responsabilitat només imputable a l'actual govern de l'Ajuntament de Barcelona. Ans al contrari, és el resultat de moltes decisions anteriors preses per institucions municipals, autonòmiques i estatals que han afavorit descaradament l'ús del vehicle privat per sobre del transport públic.

Arribats a aquest punt, hem de ser conscients que els problemes de mobilitat que patim són estructurals i, per això, requereixen mesures estructurals que no acaben d'arribar. Soterrar els cotxes, com s'ha fet a la plaça de les Glòries, no els fa desaparèixer. I la pacificació dels carrers de l'Eixample és només una potent eina de millora urbana i ambiental sempre que s'apliquin, alhora, altres polítiques de reducció de l'ús del vehicle privat. Contràriament, només aconseguirem expulsar els vehicles cap a altres carrers sense reduir-ne l'ús.

En qualsevol cas, tot és qüestió de voluntat política, i a hores d'ara no tinc gens clar que la mobilitat no privada sigui una prioritat real dels governs de la plaça de Sant Jaume. Fet i fet, amb la xarxa de Rodalies en estat crític, amb una unió dels tramvies que no arriba i amb una més que probable pujada de les tarifes, defensar el transport públic serà aviat un anacronisme. De totes maneres, i acceptant el risc de quedar antiquat, cal continuar-hi insistint.

Marc Cerdà, ambientòleg, doctor en Ciències del Mar i membre de l'Observatori Crític del Canvi Climàtic

“

S'ha incentivat tant l'ús del vehicle privat que l'actual i molt ampliada infraestructura viària no dona per a més

”

Flaixos

@ella_intensa: “Mujeres de 12 años” cuando son víctimas de abuso. “Niñas de 16 años” cuando quieren decidir sobre su propio cuerpo. Las palabras importan.

@alexsnclmnt: Els 34,4 °C que ha assolit l'Observatori Fabra avui [22-05-22] són la temperatura més alta registrada en un mes de maig a Barcelona des del 1914. Fort.

@massanagranaire: Sé que el meu gos és el meu gos perquè quan és a casa es torna boig per sortir i quan és al carrer només pensa a tornar a casa.

L'aigua, clau en la transformació ecològica de les ciutats

Aigües de Barcelona impulsa una estratègia per reduir les emissions i protegir els ecosistemes naturals, mitjançant un compromís climàtic obert

L'efecte conjunt de l'emergència climàtica, el creixement demogràfic i la contaminació per l'activitat humana suposa un risc greu per a la natura tal com la coneixem ara. Actuar davant d'aquesta situació no admet més demores i ha de ser un compromís col·lectiu.

Aigües de Barcelona treballa per ser un motor de transformació social, ecològica i digital.

La conca mediterrània és, precisament, una de les zones més afectades pel canvi climàtic. El Dia Mundial del Medi Ambient, que se celebra el 5 de juny, porta per lema enguany "Una sola Terra" i reclama canvis profunds en les polítiques i les nostres decisions per permetre una vida més ecològica i sostenible.

Cap a la neutralitat climàtica
Aigües de Barcelona treballa per ser un motor de transformació social, ecològica i digital. Amb aquest propòsit, al novembre del 2021 va aprovar la seva Política d'Acció

Climàtica per liderar, de la mà dels seus grups de relació al territori, un canvi de paradigma en totes les actuacions que tenen relació amb l'emergència climàtica i la protecció del medi ambient. Una estratègia que té tres eixos: neutralitat climàtica, adaptació i resiliència, i implicació davant l'emergència climàtica.

La companyia té definit un full de ruta per assolir la neutralitat climàtica (emissions de gasos d'efecte hivernacle netes iguals o inferiors a zero) abans del 2050. Per a això, promou l'eficiència energètica i la implantació de plaques solars i pèrgoles fotovoltaïques a les seves instal·lacions. També aposta per la producció de biogàs a les seves depuradores mitjançant la valorització dels fangs (un residu ric en matèria orgànica). El 2021 va aconseguir produir així 11.673.328 kWh d'energia tèrmica en tres de les seves depuradores, que a més van utilitzar tots els seus processos per generar 21.026.593 kWh d'energia

Naturalització de la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí (Aigües de Barcelona)

elèctrica (equivalent al consum elèctric d'aquestes plantes durant 150 dies).

Ciutats més resilents i verdes

El canvi climàtic provocarà, segons l'Agència Catalana de l'Aigua, una reducció del 22% en la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. Davant d'aquesta situació, regenerar l'aigua (sobretot l'aigua depurada a un nou tractament perquè es pugui reutilitzar) és la manera més sostenible i resiliència d'aprofitar els recursos existents. Aigües de Barcelona va aconseguir re-

generar el 2021 un total de 38 hm³ d'aigua. Fins ara, els usos més demanats de l'aigua regenerada són ambientals, com ara el manteniment del cabal ecològic del riu Llobregat o la injecció als aqüífers per evitar la intrusió salina, i els agraris, com el reg del Parc Agrari del Baix Llobregat.

La protecció de la biodiversitat i de l'anomenat 'capital natural' és vital en el nou context. Aigües de Barcelona està naturalitzant les instal·lacions del cicle de l'aigua amb mesures com l'elaboració de diagnòstics

i plans d'acció de biodiversitat, la gestió ecològica de les zones verdes, l'eliminació de l'ús de fitosanitaris o el control d'espècies invasores a través d'un programa i metodologia pròpia.

Implicació climàtica

Per fer front a la nova situació marcada per l'emergència climàtica, també cal reformular com vivim, treballem i ens desplaçem. Un clar exemple d'aquest compromís és la progressiva implantació del teletreball a les oficines de la companyia. Aigües de Barcelona ja va establir abans de la pandèmia un dia de teletreball per estendre una cultura corporativa coherent amb l'emergència climàtica. Aquest any s'ha ampliat a tres dies l'opció de teletreballar, el que equival al 60% de la setmana laboral. Aquesta mesura permetrà reduir en un 39% les emissions de CO₂ anuals derivades dels desplaçaments per treball, fet que suposa una reducció de 430 tones de CO₂ equivalent, o el que és el mateix, reduir el carboni que absorbeixen en un any uns 870 arbres.

A CIUTAT VELLA BARCELONA ACTIVA ET CONNECT

PER TROBAR FEINA

PER FORMAR-TE

PER IMPULSAR EL TEU NEGOCI

PER EMPRENDRE

barcelonactiva.cat

Ens trobaràs a:

Convent de Sant Agustí
(reobertura octubre 2022)
Plaça de Pons i Clerch, 2

Espai de Desenvolupament
Econòmic de Ciutat Vella
Plaça Salvador Seguí, 16

Telèfon gratuït

900 533 175

de dilluns a divendres de 9 a 18 h.

Barcelona Activa

Ajuntament de
Barcelona

El barri Gòtic va celebrar fins al passat 29 de maig les seva Festa Major omplint els carrers d'activitats, cultura popular i mostres de comerç, entre altres iniciatives que van fer que els veïns sentissin pertinença al lloc on viuen.

El veïnat es torna a mobilitzar per frenar el soroll nocturn

» Convoquen una protesta pel 16 de juny per denunciar el problema

» Veïns del Raval i la Barceloneta denuncien dificultats per descansar

Alba Losada
CIUTAT VELLA

Els problemes amb el soroll nocturn continuen, i és per això que el veïnat s'ha tornat a mobilitzar abans que comenci l'estiu i la situació vagi a pitjor. El pròxim 16 de juny una quinzena d'entitats dels barris més afectats de la ciutat, entre els quals hi haurà veïns de barris del districte, com el Raval i el Gòtic, es concentraran a la plaça Sant Jaume per recordar el mal que els hi fa el soroll nocturn.

Una de les entitats que hi participaran és la Xarxa Veïnal del Raval. Un membre de la Comissió de Convivència d'aquesta entitat, Àngel Cordero, recorda que als veïns els hi sobren els motius per anar a la concentració. Per una part, perquè amb l'arribada del bon temps i la tornada dels turistes el soroll està tornant a sem-

Una protesta de la passada tardor. Foto: Twitter (@RavalXarxa)

blar-se al que es va viure durant l'estiu i la tardor de l'any passat. Per l'altra, afegeix, perquè a Barcelona es sobrepassen els límits de soroll recomanats per l'OMS. "El soroll mata. No poder descansar està deteriorant la salut mental de la gent", alerta Cordero.

A l'altra punta del Districte, a la Barceloneta, també es torna a notar la presència dels fantasmes del passat. El vicepresident de l'Associació de Veïns de la Barceloneta, Manel Martínez, afirma

que el barri nota l'augment del soroll des de la passada Setmana Santa. "Sembla que tindrem un estiu fumut", indica Martínez, qui alhora insisteix que cal implantar solucions urgents, com ara campanyes de conscienciació i sensibilització sobre la importància de respectar el descans. Parlant de solucions, per part seva ERC ha demanat que s'instal·lin el més ràpid possible els sonòmetres que l'Ajuntament vol col·locar a les 11 zones més sorolloses de la ciutat.

Foto: Línia Ciutat Vella

El Raval continua convivint amb l'excés de brutícia

NETEJA ▶ La situació de la brutícia ha millorat en els darrers mesos al Raval, però no suficient. Així ho explica un membre de la Comissió de Convivència de la Xarxa Veïnal del Raval, Àngel Cordero, qui indica que tot i que la nova contracta de neteja va aterrar al barri fa dos mesos, encara hi ha "punts negres" de brutícia per diverses raons. Algunes mancances, assenyala, són la manca de contenidors i que l'incivisme per-

sisteix. "El Districte hauria de fer una campanya de conscienciació potent", diu.

Aquests problemes els estan parlant a la Xarxa Veïnal del Raval, Acció Raval, Guerrilla Raval i Raval com Cal amb el Districte per millorar la situació. Els quatre col·lectius, assenyala, van impulsar fa mesos una altra campanya contra l'incivisme que segueix en marxa i que ha fet que es parli "seriosament del tema".

La reforma de la Rambla començarà després de l'estiu

URBANISME ▶ Les obres de la reforma de la Rambla començaran després de l'estiu. Així ho va confirmar el regidor Jordi Rabassa després de participar el passat 23 de maig en l'acte de presentació del Tast a la Rambla. L'Ajuntament ja havia anunciat que l'esperada transformació de la Rambla començaria enguany, però encara no havia especificat en quin moment.

Durant la seva compareixença davant dels mitjans, Rabassa va assegurar que la reforma suposarà "una fita molt important" després

de la transformació de la Via Laietana, que es va posar en marxa el passat febrer. Les primeres obres es faran al tram Colom-Santa Madrona i tindran un pressupost de 44,6 milions d'euros.

Per la seva banda, el president d'Amics de la Rambla, Fermín Villar, es va mostrar escèptic amb la data, tot i que al mateix temps va afirmar que "serà la tardor pre-electoral i tindria la seva lògica que intentin començar-les". Cal recordar que la reforma es va aprovar gairebé fa sis anys i que ha patit múltiples endarreriments.

Colau compra un bloc referent en la lluita per l'habitatge

L'edifici és al número 3 del carrer de n'Arai. Foto: Twitter (@resistimalgotic)

HABITATGE ▶ Els veïns del número 3 del carrer de n'Arai, a la plaça George Orwell, han passat molts anys preguntant-se si perdrien les seves cases. Aquesta incertesa, però, va evaporar-se fa poques setmanes. Tal com va avançar *El Periódico*, la Comissió de Govern de l'Ajuntament va aprovar comprar l'edifici a la Fundació Clínic per a la Recerca Biomèdica per gairebé quatre milions d'euros –3,97 milions–.

La idea del consistori és que els 11 habitatges de l'edifici siguin de lloguer social. D'aquests 11,

set ja tenen inquilins –els qui fa anys que lluiten per quedar-se– i els quatre restants seran part de la borsa de lloguer municipal.

Part de la importància de la compra de l'edifici recau en el fet que el malson dels veïns va començar el 2002, quan la propietària de la finca va morir sense deixar-la en herència. Llavors va passar a ser propietat de la Generalitat, que la va treure a subhasta, però aquesta acció no va arribar enlloc. Finalment, la Fundació Clínic va ser el 2016 reconeguda com a hereva.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Alt. client 900 104 971 donatius@cruzrojaca. Pol. Prot. dades:
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

#BarcelonaOcupacióQualitat

Per una ocupació de

» L'Ajuntament de Barcelona signa un acord amb una seixantena d'entitats i organitzacions que posa l'ocupació de qualitat al centre de les polítiques

► L'Ajuntament de Barcelona i una seixantena d'entitats i organitzacions de la ciutat que treballen per a l'ocupació han signat l'Acord de Barcelona per l'Ocupació de Qualitat 2021-2030. L'objectiu és reduir les desigualtats del mercat de treball amb contractes de qualitat, generació d'oportunitats i més estabilitat en l'àmbit laboral. L'anterior estratègia per a l'ocupació va acabar l'any 2020, i el 2021 ha estat centrat en les mesures urgents per fer front a les conseqüències de la pandèmia, on s'han desplegat programes, recursos i serveis, alguns dels quals continuen vigents a través de Barcelona Activa.

L'Acord s'ha assolit amb 60 entitats i organitzacions –el nombre màxim de participants fins ara–: administracions, agents econòmics i socials i entitats del tercer sector. Tots els agents signants en són per primera vegada corresponsables i han adquirit el compromís de fer possible la consecució dels objectius i la millora del mercat laboral durant aquesta pròxima dècada.

Es tracta, doncs, d'un espai de cocreació de les polítiques d'ocupació a Barcelona que té com a reptes l'atur de llarga durada, l'atur juvenil i les desigualtats educatives, la temporalitat, la precarietat i les bretxes salarials per qüestions de gènere o territorialitat, les condicions laborals i l'avaluació de les polítiques d'ocupació, entre altres. L'objectiu és generar llocs de treball de qualitat, de manera inclusiva, sense deixar ningú enrere, especialment els col·lectius més vulnerables, i fer-ho de manera sostenible.

Les línies estratègiques també tenen més sinergies i interaccions amb les empreses, "perquè les mesures ocupacionals han d'anar acompanyades del foment de la competitivitat empresarial", detallen des de Barcelona Activa. Dins de les accions previstes s'inclouen les activitats en règim d'autònom, les emprenedores i l'impuls de la generació de perfils laborals híbrids, passant per un paper transformador de les empreses en matèria de qualitat de l'ocupació.

El grup promotor de l'Acord, format per l'Ajuntament i les entitats, té com a objectiu que la ciutadania estigui més preparada per fer front als reptes actuals, com ara amb la

formació tecnicoprofessional adaptada a les necessitats de les empreses, el valor dels oficis, les oportunitats de la diversificació de l'economia –tant en sectors tradicionals i madurs com en emergents– i l'impuls de processos d'acreditacions de competències.

EL DECÀLEG

El nou Acord compta també amb el Decàleg de l'Ocupació de Qualitat a Barcelona, que posa les bases per traçar noves polítiques i executar-les en el marc de la col·laboració públicoprivada. Entre els 10 punts del Decàleg [veure infografia] hi ha l'estabilitat laboral, els salaris mínims adequats, les jornades laborals pertinents, la formació i capacitació continuades i l'organització del treball i la conciliació de les vides laboral, familiar i personal.

Decàleg de l'ocupació de qualitat a Barcelona

- 1 Estabilitat laboral
- 2 Salari mínims adequats
- 3 Jornades laborals adequades i flexibilitat laboral
- 4 Formació i capacitació continuades
- 5 Promoció i reconeixement professional
- 6 Organització del treball i conciliació de les vides laboral, familiar i personal
- 7 Salut, ètica i seguretat en el treball
- 8 Representació laboral i protecció de drets laborals
- 9 Focus en incorporació de persones joves al mercat de treball
- 10 Diversitat i no-discriminació

#BarcelonaOcupacióQualitat

qualitat

d'entitats i organitzacions
es municipals

Foto: Laura Soriano

JOVES I SÈNIORS

Per aplicar les polítiques de l'Acord, des de l'Ajuntament de Barcelona s'han dissenyat plans d'acció bi-anuals. El primer, que engloba els anys 2022 i 2023, té com a reptes destacats la reducció de l'atur de llarga durada i de l'atur juvenil.

És en aquests dos àmbits –joves i sèniors– en els quals, segons la subdirectora executiva d'Ocupació de Barcelona Activa, Àfrica Cardona, s'ha detectat que la feina de l'administració pot ser més útil en aquests moments, ja que en altres àmbits ja hi ha altres actors treballant-hi. "Hem de ser eficients, evitar duplicitats i veure els buits que hi ha. En el nostre cas, ara ens toca centrar-nos en els sèniors i en els joves. En aquest sentit, estem dissenyant un sistema integral d'acompanyament

en la inserció i nous serveis per a joves", detalla Cardona.

Altres temes que recull el nou Acord són la bretxa de gènere, els índexs ocupacionals, la conciliació i organització del temps a les empreses i les condicions de treball i salut de les persones treballadores. Per abordar aquestes qüestions s'organitzaran diverses taules, com per exemple una d'ocupació inclusiva, una d'atur juvenil i una altra de formació i educació, amb la participació d'experts, fundacions i socis de l'Acord. I és que aquesta és, precisament i en paraules de Cardona, la gran potencialitat d'aquest pacte: "Esdevenir, des del minut zero de la seva redacció, un espai de coordinació per garantir uns millors resultats globals per a necessitats molt diverses". ■

Busques feina? No et perdis aquests recursos

Punts d'informació per a l'orientació i la recerca de feina

► Atenció individual i personalitzada, de manera presencial en 8 punts de la ciutat o telefònica, sobre tots els recursos que estan disponibles per a l'orientació i la recerca de feina a Barcelona Activa i a la ciutat.

El punt d'informació dona a conèixer els serveis de Barcelona Activa que millor resposta puguin donar a la persona interessada, i concreta una cita, virtual o presencial, amb el servei en qüestió.

Servei d'orientació professional

► Assessorament –presencial i telemàtic– per a l'orientació professional i la recerca de feina.

Adreçat a persones en procés de recerca de feina o reorientació professional per definir una estratègia d'acord amb la realitat del mercat de treball. L'equip tècnic de Barcelona Activa dona suport

per planificar correctament el pla d'acció i recomana aquells recursos i serveis complementaris disponibles a la ciutat.

Per a persones que requereixen un acompanyament més gran, s'assigna un tutor o tutora de referència per definir i implementar el pla d'acció.

Espais de recerca de feina

► Espais de lliure accés on trobar ofertes de feina, adaptar el teu currículum i preparar processos de selecció amb el suport individualitzat de professionals de l'orientació i de la recerca de feina.

El servei proposa fer la recerca de manera autònoma, compartint un espai on l'equip d'orientadors i orientadores pot donar resposta a consultes puntuals.

En cas necessari, també s'atén individualment amb un tutor o tutora de referència.

Els espais estan equipats amb els recursos necessaris per dur a terme aquest procés: ordinadors connectats a Internet, impressores, telèfon i accés a les ofertes de la Plataforma Empresa Ocupació de Barcelona Activa i altres canals.

Programa Barcelona Treball

► Activitats de curta durada per fixar un objectiu professional, conèixer les oportunitats del mercat de treball explicades de primera mà per experts i expertes de cadascun dels sectors, millorar la cerca de feina i crear la teva millor candidatura o desenvolupar les competències més valorades per les empreses, com la comunicació, l'organització i planificació, el treball en equip o el *networking*. Les activitats es duen a terme en format pre-

sencial i en *streaming* (aula virtual). L'oferta es pot consultar a barcelonactiva.cat/treball.

També hi ha disponible un catàleg d'activitats *online* per dur a terme la formació segons el ritme i la disponibilitat de cada persona. Consulta l'oferta d'activitats des d'aquest codi QR.

Marketplaces

► Espais de trobada entre persones candidates a una oferta de feina i empreses amb vacants mitjançant entrevistes breus i dinàmiques de *networking* (cal donar d'alta el CV a la Plataforma Empresa Ocupació). També es pot aplicar directament a les ofertes de feina des d'aquest codi QR.

Cibernàrium

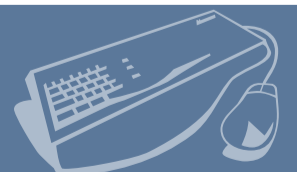
► Recursos pràctics per millorar les competències digitals més demandades per les empreses i eines per desenvolupar-les de manera avantatjosa en els entorns virtuals.

Consulta tota l'oferta TIC del Cibernàrium de Barcelona Activa des d'aquest codi QR.

Formació professionalitzadora

► Accions de formació de curta durada per adquirir nous coneixements, tècniques i eines per ampliar les sortides professionals i cursos de formació de llarga durada per a certificats de competències homologats en els sectors estratègics. Consulta l'oferta des d'aquest codi QR.

Per contactar amb Barcelona Activa:

900 533 175
barcelonactiva.cat

Quan vol, la història pot ser irònica. Era l'any 2001 i l'Ajuntament de Barcelona, governat pel socialista Joan Clos, va decidir instal·lar la primera càmera de videovigilància a la ciutat. Aleshores, els mitjans de comunicació es debatien sobre l'efectivitat de la mesura. Dissuadiria els delinqüents i les persones que cometien actes incívics?

El més curiós de tot plegat és que aquesta primera càmera de videovigilància es va instal·lar a la plaça George Orwell, coneguda popularment com la plaça del Tripi. Potser qui va tenir aquesta idea no havia llegit el llibre *1984*, novel·la de l'escriptor britànic on es planteja un món futur en el qual la societat està controlada pel Gran Germà, un Estat que vol saber-ho tot dels seus ciutadans. O potser qui va decidir instal·lar-hi la càmera era un bromista, ves a saber.

Mesos després, el veïnat del barri Gòtic va demanar que el sistema de control s'estengués a 26 punts del casc antic. Més ironies: el 2008, en un informe del Districte de Ciutat Vella, la plaça George Orwell va ser considerada, juntament amb els entorns de la plaça del MACBA i el carrer d'En Robador, un dels tres punts més conflictius del centre de la ciutat. Havia servit d'alguna cosa aquella càmera?

LA HIPERVIGILÀNCIA

Malgrat que les càmeres de videovigilància generen dubtes sobre la seva efectivitat, en els darrers 20 anys el seu ús en l'àmbit local s'ha disparat. I no només això, sinó que avui els sistemes tecnològics d'aquests artefactes han millorat fins al punt de poder identificar una persona amb poc marge d'error.

En un estudi, el grup d'investigació sobre tecnologies Comparitech afirmava que a la demarcació de Barcelona hi havia 8.330 càmeres de videovigilància el 2020, és a dir, 1,48 càmeres per cada 1.000 habitants. Aquesta xifra queda lluny de la d'altres llocs del món com la ciutat xinesa de Taiyuan, que té 117 càmeres per cada 1.000 habitants –la primera del planeta en videovigilància–, Londres, que en té 73, Índore, a l'Índia, amb 65, o la Comunitat de Madrid, que en té 5.

Segons explica Carlos Díaz, de l'Observatori de Drets Humans i Empreses a la Mediterrània (ODHE), l'argument per augmentar la vigilància va arribar amb els atemptats de l'11-S. "Es va posar la seguretat per davant de la llibertat, com s'ha fet en el cas de la covid amb la salut", afirma per afegir que "s'està produint una normalització de la invasió de la nostra intimitat". Per a Judith Membrives, experta en l'àmbit digital de l'entitat en defensa dels drets humans Lafede, "sorprenen que el primer que s'ha automatitzat siguin la seguretat i els drets socials".

Una càmera a l'encreuament del carrer Mallorca i el Passeig de Gràcia, a Barcelona. Enguany, l'Ajuntament ha posat 17 noves càmeres al passeig. Foto: Línia

Tecnologies de vigilància km 0

El nombre de càmeres de videovigilància ha crescut exponencialment a la regió metropolitana en els darrers 20 anys. Des de les entitats socials i d'investigació es denuncia la manca de transparència d'uns sistemes que s'han sofisticat i que permeten fer reconeixement facial o vigilar el "vagabundeig".

LA CIUTAT DE LES CÀMERES

Els darrers anys, i sobretot des de la pandèmia, a Barcelona s'han multiplicat els contractes per posar càmeres a l'àmbit públic. El gener passat, per exemple, l'empresa GMV guanyava un contracte per "implantar a tota la flota d'autobusos –1.140 busos– un nou sistema d'informació de videovigilància i videoanàlisi intel·ligent". El mes següent, l'Ajuntament barceloní anunciava que instal·laria càmeres al Park Güell, i afegia que el

sistema de control tindria dispositius tèrmics per comptar quant gent visita el recinte.

Tot això per no parlar de les càmeres que el consistori ha instal·lat recentment a Ciutat Vella i al Passeig de Gràcia, que incorporen intel·ligència artificial per reconèixer objectes i cares, fer mapes de calor o detectar sorolls anòmals. Aquesta actuació se circumscriu en el marc de la iniciativa europea *SecureCities* per combatre el terrorisme. A la pràctica, però, les cà-

meres incorporen sistemes de control de la ciutadania, com per exemple la tecnologia de recompte de persones. A més, generen dubtes en altres punts. Els documents dels contractes especifiquen que les càmeres han d'analitzar amb "motor de videoanàlisi avançat" situacions de "loitering". Aquesta paraula anglesa es tradueix com a "vagabundeig" o romandre a l'espai públic sense cap propòsit aparent.

A totes aquestes càmeres cal sumar-hi les que s'han disposat a

la ciutat per detectar els vehicles que incompleixen la normativa de la Zona de Baixes Emissions (ZBE). El març passat el consistori va fer públic que havia encarregat la compra de 42 càmeres més per millorar el sistema de detecció de matrícules dels cotxes infractors.

VIGILÀNCIA A LA METRÒPOLI

Les solucions de control tecnològic també s'han estès a altres ciutats de la regió metropolitana. Aquest 2022, Montcada i Reixac

El biaix racista

● L'Estat espanyol utilitza sistemes de reconeixement facial? Segons un informe elaborat pel *think tank* Carnegie Endowment for International Peace, almenys en 75 països del món hi ha sistemes de vigilància d'aquesta mena, i Espanya n'és un d'ells. El 2020, les empreses Gunnebo Iberia i Thales España van instal·lar un sistema de càmeres de reconeixement facial a les fronteres de Ceuta i Melilla. En declaracions als diaris locals de Melilla, les companyies van explicar que aquesta tecnologia permet crear "l·listes negres" de persones que cre-

cialitzades o migrades són les que més han patit les derivades totalitàries de la tecnologia. Un estudi de l'Institut de Tecnologia de Massachusetts demostra que el reconeixement facial identifica de manera errònia un 35% de les dones negres als Estats Units. Això posa en dubte la viabilitat d'aplicar aquesta tecnologia en l'àmbit policial, ja que es podria denunciar una dona no blanca sense que hagués comès cap delictes. Tot plegat es deu al fet que, com denuncia SOS Racisme en el seu darrer informe citant el col·lectiu AlgoRace,

Alguns estudis determinen que els algoritmes de reconeixement facial, sovint creats per homes blancs, tenen dificultats per identificar persones negres

uen del Marroc a l'Estat espanyol i no tornen al seu país d'origen.

Tot això passa en un marc en què Europa, a través del seu Reglament general de protecció de dades de la Unió Europea (RGPD), deixa molt clar que aquest tipus de vigilància és il·legal. Per tant, sorprèn que a la UE mai li hagi tremolat el pols a l'hora d'aplicar tecnologies a les seves fronteres que no aplicaria a dins del seu territori. "Estem en una crisi global que ha fet que moltes persones vulguin venir a Europa, i per evitar-ho fem servir sistemes de control i vigilància", denuncia Judith Membrives, de l'entitat en defensa dels drets humans Lafede. En aquest sentit, les persones ra-

"qui dissenya els algoritmes són homes blancs de classe mitjana o mitjana alta".

Certament, aquesta situació encara no ha arribat a l'àmbit local, però ja es comença a intuir. No són poques les policies a casa nostra –fins i tot locals– que es plantegen fer servir sistemes de predicció delinqüencial, és a dir, tecnologies que determinen on es pot produir un delictes. Com denuncia SOS Racisme, està demostrat que els algoritmes de "polícia predictiva" tenen un "biaix de confirmació" que dona com a resultat que "la policia faci més arrestos dels necessaris" en barris on sovint hi ha més població migrada i no blanca.

o Lliçà d'Amunt, per exemple, han encarregat la compra de càmeres amb tecnologia intel·ligent capaces de llegir matrícules o de detectar objectes a la via pública. El cas de la Roca del Vallès és encara més sensible, perquè en la documentació per a l'adquisició d'un "sistema de videovigilància amb capacitat d'anàlisi intel·ligent" l'Ajuntament hi estableix que les càmeres han de ser capaces de fer "recompte de persones, detecció facial" i alertar si hi ha "objectes abandonats".

Per què un municipi com la Roca vol comptar la població? "No podem afirmar de manera contundent que amb aquests sistemes de control hi hagi una millora, com tampoc sabem si les càmeres de la ZBE han ajudat a reduir la contaminació", considera Membrives. Per a ella, les administracions adopten la tecnologia críticament, en part per "desresponsabilitzar-se" de la seva presa de decisions. "Sempre és més fàcil dir que darrere d'una política hi ha la tecnologia", afirma.

Però no només això. Quan es tracta de sistemes de vigilància, segons denunciïn tant ella com Díaz, la transparència és nul·la. "Després de recol·lectar les dades, no sabem on s'emmagatzemen,

com s'analitzen ni qui les domina", diu el de l'ODHE. És aquí on rau un dels principals problemes, ja que sense transparència no podem saber què fan les institucions amb les imatges que obtenen. Reconeixement facial? Saben qui i quan camina pel carrer?

En la mateixa línia s'expressen des de DonesTech quan diuen que la ciutadania no té control sobre les seves dades. "Les dades són personals i cal donar el consentiment perquè s'utilitzin", remarquen.

NO NOMÉS VA DE CÀMERES

Malgrat que les càmeres són els dispositius de control més evidents, en els darrers anys també han aflorat altres sistemes de vigilància a la metròpoli. A finals d'abril, l'Ajuntament de Barcelona anunciava que controlaria l'aforament de les platges amb tecnologia dron. El consistori assegurava que les imatges que recollís a temps real serien anonimitzades, i afegia que aquesta prova pilot podria exportar-se a altres esdeveniments a l'aire lliure.

També s'usen drons en l'àmbit policial. "Els Mossos en tenen per supervisar el trànsit, en cas d'emergències i per controlar manifestacions", explica Díaz. De fet, el cos en va fer servir durant les ma-

Les càmeres que l'Ajuntament de Barcelona ha col·locat al Passeig de Gràcia tenen sistemes de reconeixement facial i de recompte de la població

Policies locals de la regió metropolitana com les de Sabadell o Parets utilitzen drons amb càmeres i sistemes de so de gran potència que s'han fabricat i provat a la Xina

nifestacions postsentència del Procés, per exemple. D'altra banda, policies locals com la de Parets o la de Sabadell disposen d'artefactes voladors amb càmeres i sistemes d'altaveu de gran potència fabricats i provats a la Xina.

TOT TÉ UN COST

Davant del desplegament tecnològic cal preguntar-se a quins riscos ens exposem com a societat.

Els impactes de la securització són més evidents del que ens podríem arribar a imaginar. Segons un estudi fet per quatre investigadors de la Universitat de Twente, als Països Baixos, el comportament dels individus canvia si saben que al seu entorn hi ha càmeres observant-los. Tot i que se senten més segurs, la seva autoestima minva i tenen menys confiança en ells mateixos. Som una societat més obedient.

Quan s'ha preguntat a l'Ajuntament de Barcelona si utilitzaria les càmeres de videovigilància per fer reconeixement facial, sempre ha respost que no ho faria. Malauradament, des de l'ODHE, Lafede i DonesTech afirmen que això no es pot saber perquè mai s'ha accedit al *software* d'emmagatzematge. Tanmateix, les administracions, com ja hem vist, es-

tan comprant tecnologia puntera que sovint s'ha provat prèviament en contextos on es vulneren els drets humans. Si bé diuen que no la faran servir per fer reconeixement facial, qui pot assegurar que un altre partit, si governa en un futur, no ho farà? Podria ser que una formació política xenòfoba volgués utilitzar aquesta tecnologia per determinar qui és estranger i deportar-lo? Com diu Díaz, una idea com aquesta pot semblar "paranoica, però la distopia és més a prop del que ens pensem".

Finalment, tal com expliquen des de DonesTech, la manca de transparència fa que tampoc sapiguem quines mesures de seguretat protegeixen les dades que recullen les administracions. "Hi ha gent que guanya molts diners revenent la nostra informació", asseguren. Es tracta dels *data brokers*, persones que es dediquen a fer un perfil de cadascú de nosaltres amb informació *online* i que després es ven a empreses o estats. "Com més coneixes una persona, més coneixes les seves debilitats i la pots controlar", sentencien.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El consistori ha suspès temporalment l'obertura de nous supermercats, forns de pa amb obrador i oficines de canvi de moneda al conjunt del districte. "Volem aturar la proliferació desmesurada", ha dit el regidor Rabassa.

Barcelona vol ser la capital europea del comerç local

INICIATIVA ▶ El comerç de proximitat dona vida i personalitat a totes les ciutats del món i d'Europa, i és per això que no és d'estranyar que Barcelona hagi impulsat la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat i proposi ser la primera ciutat que l'aculli el 2023. Aquesta ambiciosa proposta la va presentar el passat 12 de maig Barcelona Comerç, juntament amb responsables del Govern, l'Ajuntament, d'eurodiputats i dels 23 eixos comercials que formen part de l'entitat, en un acte fet a la seu de Barcelona de les institucions europees.

La idea de la iniciativa és que cada any una ciutat diferent sigui escenari d'accions que reivindicuin la importància del comerç de proximitat. Tal com va assenyalar el president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, l'objectiu de la capitalitat és preservar la identitat europea, allunyar la "desertització comercial" i "els impactes negatius de grans plataformes". Per la seva banda, el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va

Un moment de l'acte del passat 12 de maig. Foto: Aina Martí/ACN

destacar que el projecte busca defensar "el model social europeu".

9 DE MAIG

D'altra banda, el passat 9 de maig va tenir lloc el Dia Europeu del Comerç de Proximitat i, per celebrar-ho, entitats del sector comercial de Barcelona, associacions com eixos comercials i representants del món empresarial van participar en un acte al Palau de Pedralbes, on es van intercanviar experiències i coneixements per millorar la competitivitat del sector.

Alguns dels moments importants que es van viure van ser la presentació de projectes comercials sostenibles o el discurs del conseller d'Empresa, Roger Torrent, qui va recordar una de les últimes accions de la Generalitat per posar ordre a la mobilitat relacionada amb el comerç *online*. "Hem impulsat la regulació de l'última milla del comerç electrònic", va recalcar el conseller.

Arriba el Tast a la Rambla: una mostra de menjar d'alt nivell

FIRES ▶ L'arrancada del Tast a la Rambla ja és a tocar: començarà el 2 de juliol a la part de baix de la Rambla per oferir, fins al dia 6, els millors plats de 35 restaurants de la ciutat. Tal com explica Fermín Villar, president d'Amics de la Rambla –un dels organitzadors de l'esdeveniment– es tracta d'una mostra d'alta gastronomia on es poden trobar "des dels canelons d'en Carles Gaig, els més famosos de la ciutat, fins a les croquetes del restaurant Moka". Un altre fet important, afirma, és que els

cambrers de reforç del tast seran joves del Casal d'Infants del Raval, que treballaran per primer cop com a cambrers. "I per a molts la del Tast serà la seva primera nòmina", diu.

Pel que fa a la procedència dels restaurants, Villar celebra que dels 35 participants, vuit són socis d'Amics de la Rambla i 14 de Ciutat Vella. "Amb això es demostra que a la Rambla i al districte de Ciutat Vella hi ha una oferta gastronòmica d'alt nivell per a la gent de Barcelona", insisteix amb orgull.

La mostra gastronòmica es farà del 2 al 6 de juny. Foto: Tast a la Rambla

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Foodback: Mercabarna aposta pel reaprofitament

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

Des de l'1 de febrer, Mercabarna reaprofitava els aliments que no són comercialitzables pel seu aspecte, però que són perfectament aptes per al consum humà. Es tracta del projecte Foodback, un equipament innovador de bioeconomia circular que busca reduir els residus orgànics vegetals i garantir la distribució dels aliments recuperats entre persones vulnera-

bles i entitats socials. L'edifici està ubicat a dins de les instal·lacions de Mercabarna i hi col·laboren 10 entitats i les 600 empreses del mercat. A més, aquest projecte és un dels llegats de la iniciativa Barcelona Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible.

En xifres, el Foodback pretén multiplicar per 2,5 l'aprofitament alimentari a Mercabarna en cinc anys. En concret, es vol passar de les 1.000 o 1.500 tones que

es recuperen actualment a les 4.000. És gestionat per Mercabarna amb la col·laboració de la Fundació Banc dels Aliments i Formació i Treball Empresa d'Inserció SLU, i compta amb el suport d'Assocome, Càritas, Creu Roja, el programa Alimenta de l'Ajuntament, el departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Alimentació i Agenda Rural del Govern i la Fundació 'la Caixa'.

En aquest sentit, Formació i Treball

és la responsable de la inserció laboral de persones en situació de vulnerabilitat, que són les encarregades de fer la selecció de fruites i hortalisses que aporten les empreses de Mercabarna. Per altra banda,

Mercabarna calcula que el Foodback multiplicarà per 2,5 l'aprofitament alimentari

la Fundació del Banc dels Aliments s'encarrega de coordinar la instal·lació i organitzar la distribució dels aliments seleccionats entre les entitats socials.

Aquest projecte va néixer fruit de l'encàrrec que Mercabarna va fer l'any 2015 a diversos agents, com la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), l'empresa Spora Synergies i la plataforma Aprofitem els Aliments.

CONTRA EL MALBARATAMENT

És que la lluita contra el malbaratament alimentari forma part de l'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030, un document aprovat el gener i que serveix de full de ruta municipal per als pròxims anys en matèria de polítiques alimentàries. A més, aquesta eina permet fer front a l'emergència climàtica.

La Fundació Dieta Mediterrània premia el projecte 'Comerç Verd'

Salut

La Fundació Dieta Mediterrània ha premiat l'Ajuntament i la Federació de Mercats Municipals (FEMM) pel projecte 'Comerç Verd'. Aquesta és una de les principals iniciatives de Barcelona Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible, i té la voluntat de fomentar el consum de productes de proximitat, reduir la petjada de carboni i lluitar, així, contra l'emergència climàtica, a més de garantir la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia.

El guardó es va lliurar el 6 d'abril, en el marc de la Fira Alimentària, que va tenir lloc als pavellons de Fira de Barcelona. Concretament, la Fundació Dieta Medi-

terrània va reconèixer les persones o institucions que han potenciat la dieta mediterrània des del seu àmbit d'actuació o que promouen projectes d'alimentació saludable i curosos amb el medi ambient.

L'acte de lliurament va consistir en una benvinguda per part de l'Ajuntament, un discurs sobre el 25è aniversari de la Fundació, la presentació dels guardons i la posterior entrega, que va donar peu a un còctel per als convidats.

Amb tot, la dieta mediterrània és considerada com el patró alimentari més sostenible del món. No només des del punt de vista de la salut de les persones, sinó també pels beneficis que reporta al sector agroalimentari i el suport que dona a empresaris que aposten per una producció pròpia.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Homenatge Joan Bayen, el somriure etern del Pinotxo

Reconeixement

“El ‘Juanito’ és el millor que tenim a la Boqueria. És una persona que representa la nostra manera de ser i de fer”. Són paraules de l'actor Joan Pera en referència a Joan Bayen, ‘Juanito’, el propietari del mític bar Pinotxo del Mercat de la Boqueria. Pera, que es defineix com “un client del Pinotxo que fa d'actor quan pot”, va estar present a l'homenatge del mercat al ‘Juanito’, que durant anys ha fet gaudir els seus clients amb el seu etern somriure i els seus productes.

“Sempre està content, tira endavant i, sobretot, ajuda a vendre Barcelona”, va afegir el restaurador Carles Gaig, també present a l'acte de reconeixement. “El ‘Juanito’ dona autenticitat al projecte de Barcelona com a ciutat amable, d'acollida i vital, i grà-

cies a ell la gent s'emporta un record immillorable”, va afegir Gaig.

El reconeixement al ‘Juanito’ suposa el tret de sortida del projecte ‘Consell de Savis’, un nou cicle que pretén homenatjar personatges emblemàtics relacionats amb el món de la gastronomia. En aquest sentit, durant les pròximes setmanes aquesta iniciativa lloarà les figures de persones com Josep Lladonosa, autor de diversos llibres de cuina i integrant de negocis com el 7 Portes o el Quatre Barres. També està previst homenatjar Josep Solà, de la Bodega Sepúlveda; Francesc Fortí, d'El Racó d'en Binu; Isidre Gironès, de Ca l'Isidre; i Jean-Louis Neichel, del Restaurant Neichel.

A l'acte inicial del ‘Consell de Savis’, la regidora de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, va dir que Barcelona

necessita “referents” com el ‘Juanito’. “La vida que hi ha darrere de cada gest i de cada somriure és el que han convertit la Boqueria i els mercats de Barcelona en tot un referent internacional”, va afegir.

UN REFERENT A BARCELONA

Per la seva banda, Óscar Ubide, gerent de la Boqueria, va expressar que el primer acte del ‘Consell de Savis’ no podia començar d'una altra manera “que no fos amb algú de la casa”. “Si hi ha algú que representa el nom de la Boqueria és el Pinotxo”, va afirmar Ubide, que va recordar que el ‘Juanito’ havia corregut maratons i que fins i tot va portar la torxa Olímpica des de Colom fins a plaça Catalunya. “És la punta de llança del mercat i és tot un plaer treballar amb ell, amb una persona tan autèntica”, va explicar.

EN PRIMERA PERSONA

“Ens agrada dir que som veïns de planta zero”

Juan Tornero

Arts Gràfiques Tornero (Eix Nou Barris)

Juan Tornero és el president de l'Eix Nou Barris i regenta una botiga històrica al carrer Pare Rodés, al costat de Via Júlia. Es tracta d'una impremta, Arts Gràfiques Tornero, que va posar en marxa el seu pare i que és testimoni privilegiat de l'evolució del barri.

De quina manera ha canviat el comerç de proximitat?

Ha canviat moltíssim. Al carrer Pare Rodés hi havia més de 50 comerços i ara només en som dos. Hi havia una altra alegria als carrers. Jo intento que aquesta sensació de poble, de veïnatge i d'ajudar-se, no es perdi.

Certament, el comerç aporta múscul als barris.

I tant. Recordo que el meu pare sempre deia una cosa: nosaltres vivim al barri i hi hem d'aportar alguna cosa com a agraïment. De fet, col·laborem molt amb diverses entitats i clubs esportius del barri.

Com a president de l'Eix Nou Barris també intenta posar en pràctica aquest esperit?

Sí. És que tot s'està redirigint cap als centres comercials i la compra online, i els carrers s'estan quedant buits. I això té un preu: brutícia, menys il·luminació, menys trànsit de gent... Ens agrada dir que som veïns de planta zero. Hem d'intentar explotar els nostres avantatges comparatius amb les grans superfícies. A més, els comerços generem llocs de feina, paguem impostos i guarnim els carrers per Nadal.

Fotos: Ajuntament

El comerç distribueix una trentena de punts de llibre fets per infants

Foto: Ajuntament

Guardons

En el marc del programa ‘El comerç i les escoles’, el passat 21 d'abril el Saló de Cent va acollir l'entrega de premis als guanyadors del concurs Punt de Llibre 2022.

Els premis han distingit 28 dissenys de punt de llibre, dels quals se n'han editat 200.000 còpies que s'estan repartint de manera gratuïta pels comerços de la ciutat des del dia de Sant Jordi.

Durant l'acte d'entrega, la regidora de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, va destacar la importància del comerç de proximitat per omplir de vida els barris. “A Barcelona tenim un comerç molt ric i divers”, va expressar Ballarín, que va afe-

gir que a través del programa ‘El comerç i les escoles’ es creen “vincles” entre els infants i els comerciants.

AMB ELS ULLS OBERTS

Qui va corroborar aquests vincles va ser Pròsper Puig, de la Cansaladeria Puig, de l'Eix Sant Andreu. “Quan venen els nens i nenes a la botiga, obren els ulls de bat a bat”, va relatar Puig, que va afirmar que, d'aquesta manera, els infants “descobreixen que al comerç de Barcelona hi ha oficis, futur i comunitat”.

Per la seva banda, Sergi Piera, propietari de Casa Piera, va dir que el programa ‘El comerç i les escoles’ permet ensenyar a la canalla “com es treballa en una botiga” i, de retruc –i molt important–, “fer valdre el petit comerç de la ciutat”.

Connecta amb el barri

Waterpolo | El CN Atlètic-Barceloneta busca la seva segona Champions

El conjunt d'Elvis Fatovic jugarà contra el Pro Recco el pròxim 2 de juny, a Belgrad, Els quarts de final de la Champions. L'endemà es disputaran les semifinals i el dia 4, la gran final. El CN Atlètic-Barceloneta somia amb la seva segona Champions. Seria el final de carrera perfecte per al seu porter Dani López Pinedo.

José Antonio Sancha és rugbi

» L'exjugador del CN Barcelona va ser clau per a la consecució de la Lliga de 1963 i de dues Copes
» Fundador del primer club femení de rugbi de l'Estat, Sancha va presidir la Federació Catalana

Toni Delgado
LA BARCELONETA

"Sempre he dit que soc metge per vocació, jugador de rugbi per afició i director per accident. M'he enamorat dues vegades: una de la meua dona i l'altra del rugbi", li confessa, José Antonio Sancha de Prada (Tarragona, 1938) a la Federació Espanyola de Rugby. El tarragoní va ser una peça clau en tres títols (la Lliga de 1963 i dues Copes d'Espanya) d'un CN Barcelona que va engegar la seva secció de rugbi fa 100 anys. Només la Unió Esportiva Santboiana, fundada el 1921, va néixer abans a l'Estat.

El CN Barcelona, l'equip que porta al cor el tarragoní, va celebrar el centenari del seu rugbi el passat 28 de maig a La Foixarda amb un duel entre l'I-

NEF de Barcelona i el de Lleida. Va ser la segona edició de la Copa José Antonio Sancha, que la pandèmia no havia deixat tornar a celebrar des de la seva estrena l'any 2019. El protagonista va rebre un emotiu homenatge.

ENCICLOPÈDIA HUMANA

"He estat molt feliç gràcies al rugbi. L'època de jugador va ser meravellosa. Jugàvem per amor a l'esport: no hi havia diners pel mig. L'amateurisme era part de l'encant d'aquest esport. Qui es cabrejava era perquè havia placat malament", confessa Sancha, una enciclopèdia humana i una icona d'aquest esport. Sempre actiu, amb idees, iniciativa i lideratge, va introduir el rugbi com a assignatura obligatòria en el currículum de l'INEFC de Barcelona l'any 1976 i, dos anys després, va fundar al mateix centre el pri-

José Antonio Sancha i la Judith, la seva neta. Foto: David Ruiz/F.E. de Rugby

mer equip femení d'Espanya i que va arribar a presidir.

"Van ser unes noies molt valentes perquè en aquells moments només se'ls permetia practicar esports que es consideraven 'femenins'. Però

venien a veure els entrenaments dels nois i vaig veure que estaven boges per jugar i les vaig animar a fer-ho", recorda. "Eren esponges, aprenien de pressa. El primer que els vaig transmetre va ser la

disciplina d'equip i a obeir a qui mana al camp, la capitana", recorda Sancha, que també va ser president de la Federació Catalana i del Rugby Club l'Hospitalet, vicepresident de l'espanyola en dues etapes, director de l'INEFC, i membre fundador de la secció de rugbi del Club Esportiu Universitari. Entre 1958 i 1972 Sancha va ser el mig de melé de la selecció espanyola.

VEURE JUGAR LA NETA

Estima amb bogeria la seva neta Judith, a qui fa pocs dies va veure per primer cop jugar a rugbi al Festival Nacional M14, a Tordera i amb el seu equip, El Toro Rugby Club, de Calvià (Mallorca). La neta fa un any que ha començat a practicar l'esport de l'avi. "Em va fer una il·lusió increïble. Es nota que està contenta i que ha trobat la seva família a l'equip. Com em va passar a mi", enraona.

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A
ayudaucrania.com
Bizum – Codi: 01151
ES86 2100 2262 1802 0040 3932

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

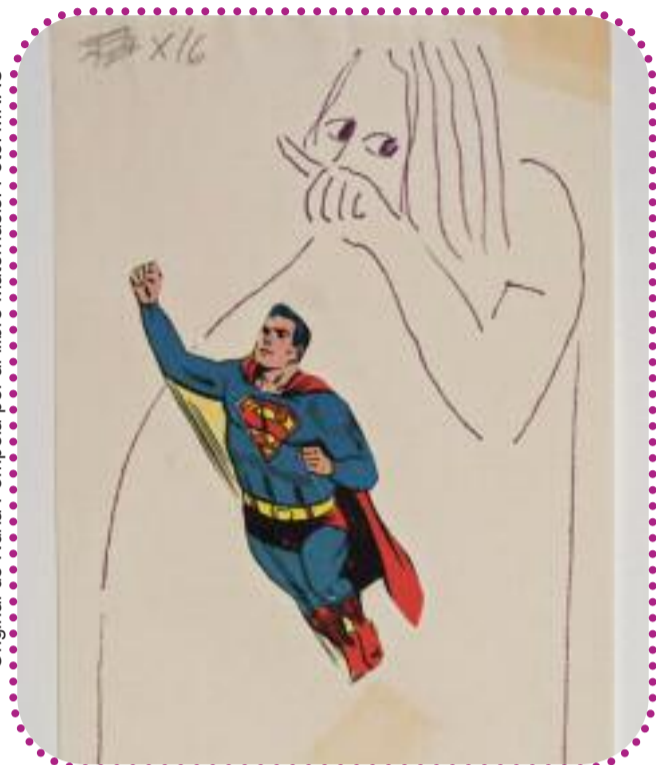
- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri.*

No t'ho perdís

Original de Núria Pompeia per al llibre Maternasis. Foto: MNAC

Maternasis

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) acull l'exposició 'Maternasis', que pren el nom d'un llibre de l'artista Núria Pompeia editat l'any 1967. És el primer pas de la incorporació d'artistes femenines a la col·lecció d'art de postguerra i segona avantguarda, una voluntat clara del museu. Així, 'Maternasis' inclou obres de creadores sorprenents i molt sovint oblidades, com Mari Chordà, Roser Bru, Parvine Curie o la mateixa Núria Pompeia. Entre les seves creacions destaquen les que tracten qüestions de les quals les dones han estat tradicionalment desposseïdes.

Famosos

Tornarà a Barcelona. Bruce Springsteen (Nova Jersey, 1949) ha fet feliços els seus fans catalans anunciant que actuarà a l'Estadi Olímpic el 28 d'abril de 2023. El concert a la capital catalana serà el primer de la seva gira europea i l'únic que farà a l'Estat espanyol (el 'Boss' sap com fer-nos sentir especials). Les entrades d'aquesta actuació, que promet ser memorable, sortiran a la venda el pròxim 8 de juny. L'últim concert que va fer Springsteen a Barcelona va ser al Camp Nou el maig de 2016, fa sis anys, i de fet, des del febrer de 2017 no ha tornat a actuar en directe amb la seva banda a cap escenari. Per això la gira de l'any que ve serà molt especial, malgrat que el cantant ja tindrà 73 anys. I és que els vells rockers no moren mai.

La fitxa

QUI ÉS?

BRUCE SPRINGSTEEN

ÉS FAMÓS PER...

Ser una de les grans estrelles del rock
Té una trajectòria de gairebé 60 anys i 20 Grammy

QUÈ HA FET?

Decidir obrir la seva gira europea a Barcelona
La capital catalana serà l'única ciutat de l'Estat que visitarà

A LES XARXES...

Emoció
Ha donat una alegria als seus fans catalans (que són molts)

Llibres

Las abandonadoras
Begoña Gómez Urzaiz

"Quina mena de mare abandona el seu fill?". Arran d'una inquietud personal, gairebé una obsessió, per les mares abandonadores, l'autora s'acosta a aquest fenomen barrejant reflexions pròpies i relats biogràfics de dones reals i de ficció amb maternitats turbulentes: Ingrid Bergman, Mercè Rodoreda, Maria Montessori, Gala Dalí, Anna Karenina...

Teatre

Les bones intencions
Marc Artigau

A la Paula i a en Pere les coses mai no els han sortit com esperaven. Una nit freda de febrer, es coneixen en un descampat per fer un intercanvi de substàncies i allà, enmig d'aquell negoci, tenen una visió, una epifania: muntaran una empresa junts. Una empresa per organitzar festes personalitzades. Festes temàtiques.
Al Centre de les Arts Lliures (BCN).

Música

Amalia
Marc Timón

El director d'orquestra Marc Timón ha fet un gir a la seva carrera i ha publicat el seu primer àlbum de pop, *Amalia* (Segell Microscopi). El disc inclou un total de setze cançons en quatre idiomes diferents: català, castellà, anglès i francès. Timón parla de les coses senzilles de la vida quotidiana, i de com aquestes poden ser alhora motiu d'eufòria.

Pelis i sèries

Cinco lobitos
Alauda Ruiz de Azúa

L'Amaia (Laia Costa) acaba de ser mare i s'adona que no sap del tot com ser-ho. Quan la seva parella marxa unes setmanes per feina, decideix tornar a casa dels seus pares, a un poble de la costa basca, i així compartir la responsabilitat de tenir cura del nadó. El que no sap l'Amaia és que, encara que ara sigui mare, no deixarà de ser filla.

ESTILS DE VIDA

La roba pot tenir moltes vides

Foto: Pexels

❗ MEDI AMBIENT

La indústria de la moda és la segona més contaminant del món, segons va alertar la Conferència de l'ONU sobre Comerç i Desenvolupament el 2019. Per entendre com contamina aquest sector, l'ONU explica que, per exemple, per confeccionar uns pantalons texans calen uns 7.500 litres d'aigua, la quantitat que beu una persona en set anys.

Davant d'això, què podem fer com a consumidors? Doncs més del que ens pensem. En primer lloc, és important que abans de comprar qualsevol peça de roba nova ens preguntem si realment la necessitem o si en podem prescindir.

Després, a l'hora de comprar, hem de ser conscients de quines opcions tenim. Pel preu, potser volem recórrer al *fast fashion* i passejar-nos per totes les botigues d'Inditex o fer una gran comanda a Shein. Per ètica, voldríem comprar roba sostenible. Afortunadament, hi ha una alternativa on preu i ètica van de bracet: la roba de segona mà. D'altra banda, quan tenim roba en bon estat que ja no ens posem, tenim dues vies per fer les coses bé: fer donacions o tirar d'imaginació (uns pantalons llargs es poden convertir en uns de curts, o fins i tot en una bossa!).

Les claus.....

HO NECESSITES?

Abans de comprar qualsevol peça de roba nova, pregunta't si realment la necessites o si en pots prescindir

SEGONA MÀ

Comprar roba de segona mà és l'alternativa perfecta per renovar l'armari: combina sostenibilitat i preus econòmics

DONACIONS

Si tens roba en bon estat que ja no fas servir per la raó que sigui, no la llencis a les escombraries: dona-la

IMAGINACIÓ

Deixa volar la imaginació i dona una segona vida a la roba: per exemple, uns pantalons llargs es poden convertir en uns de curts

Foto: Pexels

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**]
[**1H PARKING GRATUITA**]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es